

URTEAREN LAU ERAK.¹

UDA-BERRIA.

Arbolak orriz jantzi dirade,
 Baita ere bete lorez,
 Alaitasuna ekartzen dute,
 Diruri daudela parrez:
 Nekazaria ere jartzen da
 Berari begira pozez,
 Iduripenez betetzen dira,
 Urte ona da esanez.

Oparo dago aurten loria,
 Ederra dago ichura,
 Lurrian ere ondo sartzen da
 Intzak bustita aitzurra;
 Bostortzak ere erabiltzen du
 Nai duben bezela lurra,
 Kirkirrak ere ateratzen du
 Bere zulotik muturra.

Epaillian etortzen zaigu
 Kukuba bisitatzeraz,
 Choriak ere alaiturikan
 Datozte kantatutzera:

Mutill chikiak zozora joanik
 Sirian biška jartzera,
 Beste choriak deituaz ditu
 Jarrian buruaz-bera.

Zelai batian agertutzen da
 Alako gauza gorria,
 Aurreratubaz ikusi nuben
 Fruta au zala berria:
 Uste det izan biar dubela
 Neretzako marrubia,
 Ezer ez dago zelai arretan
 Ori bezela garbia.

Zelai guztiak daude ederrak,
 Guztiz begiragarriak,
 Soro ederrak estalirikan
 Daukazkiela loria,
 Gobaran gisa zabaldurikan
 Daude churi ta gorriak,
 Zer gauzachua ekarri digun
 Aurtengo udaberriak.

(1) Composicion premiada con un objeto de arte en los Juegos florales euskaros celebrados en San Sebastian en 1887. (Véase página 22.)

UDA.

Udak luzatu ditu egunak,
Baitare gaubak laburtu,
Orregatikan nekazaria
Ezin liteke bildurtu:
Edertasuna aundia dute
Zure zelaiak agertu;
Jaungoikuari konserbatzeko
Biar diogu eskatu.

Lore ederra izandu dute
Udaberrian sagarrak,
Gero pepitaz jantzi dirade
Arbola aben adarrak:
Loretsu ditu artoak ere
Agertzen bere tontorrak;
Kanpo guztiak ipintzen ditu
Berdeturikan belarrak.

Nekazaria goiz jaikitzen da
Joateko bere lanera,
Illundu arte bere lanetik
Ez da etortzen echera;
Botatzen ditu jorrai aitzurrak
Eta saskia lurrera,
Belar sorta bat bei gaiñuari
Dijua eramatera.

Zelai ederrak ikusten dira
Gabean intzak bustiak,
Egunaz berriz berotzen ditu
Mundu guztiko argiak;
Esker emanaz danongatikan
Jarritzen zaio garia,
Ondo etorri, esaten dio,
Eguzki zoragarria.

UDAZKENA.

Udazkenian asitzen dira
Arbolak larrugorritzen,
Ezin jasorik orriak dira
Penaturikan erortzen,
Zelai berdiak bezturik daude,
Lutua siñalatutzen,
Nekazariak alduen dana
Bildu ta du echeratzen.

Aziak ditu bota lurrera
Orbelak adarretatik,
Indar gutzia kendutzen dio
Arbol ederrai gañetik;
Artuak ere etzaten dira
Indar galdurik zañetik,
Chori gaiñuak erretirua.
Artutzen dute bertatik.

Orbel ederrak ibiltzen dira
Lurrian jira ta bira,
Arrastaluak danak bilduaz
Botatzen ditu saskira,
Ukullurako eraman ditu
Bei gaiñuaren azpira,
Lenago eder ziran orriak
Orain itsusitu dira.

Orain dirade sagarrak biltzen
Ta bete tolare danak,
Sagarduakin betetzen ditu
Ontziak daukazkienak;
Sasoi onetan bukatzen dira
Sagardietako lanak;
Zelai guztiak soilduak laga
Dizkigu uda-azkenak.

NEGUA.

Neguak ez du ezer ematen,
 Kanpo dana dago illa,
 Urtiak duben laugarren ertza
 Desio det juan dedilla;
 Aize otza ta euria da maiz
 Askoren kanta ubilla,
 Sendagaitera joaten gerade
 Korrika zerbaiten billa.

Ala berian arbolak ere
 Daudela larru gorrian,
 Garia beste gauzikan ez da
 Zutik ikusten lurrian;
 Zelai guztiak daude soilduak;
 Orririk ez da larrian,
 Uste gabian jarritzen zaigu
 Aize charrenbat gerrian.

Mendira joanta ekartzen dute,
 Nekazariak egurra,
 Basurde eta cherri gosiak
 Dabiltza jaten ezkurra,
 Guztiz churia jarritzen zaigu
 Maindire egiñik lurra,
 Jaunak goitikan bigaldu digu
 Izotza eta elurra.

JUAN IGNAZIO URANGA ETA BERRONDO.

